

tionerne en Understøttelse af indtil Halvdelen af, hvad de betale selv, dog ikke mere, end at de derved kunne sættes i Stand til at bringe Understøttelsen til de arbejdsløse op til 1 Frc. om Dagen i Løbet af 50 Dage i et Aar. Her laver man altsaa ikke en særlig Kasse, men har fra Kommunalbestyrelsens Side nedsat en Slags Komite, bestaaende af Repræsentanter for Arbejderne, Arbejdsgiverne og Kommunen, og denne har til Opgave at fordele de Penge, der staa til Raadighed, mellem de forskellige Organisationer. Om disse Organisationer faa noget, beror altsaa paa Organisationerne selv.

Princippet er, at naar Arbejderne tage Sagen op, faa de en Understøttelse til en bedre Løsning af Opgaven. Det er i Virkeligheden det, som er foreslaaet i det foreliggende Lovforslag, nemlig, at der kan ydes Understøttelse til de Fag- og Arbejderorganisationer, der tage Understøttelse af arbejdsløse op som et af deres Formaal. Men naar vi have givet dette Forslag en større Rækkevidde og ikke gjort Forsøg paa at gaa en af de Veje, man har været inde paa andre Steder, skyldes dette ikke blot den Omstændighed, at man hidtil, hvor man har været inde paa den lokale Løsning af Spørgsmaalet, ikke har naaet et tilfredsstillende Resultat, men tillige det Forhold, at vil man naa et tilfredsstillende Resultat, maa man bygge paa Tilstandene, som de ere. Vore Fagorganisationer ere ikke lokale Organisationer; de Fagorganisationer, som hos os have optaget Understøttelse af arbejdsløse, ere Landsorganisationer, det vil sige, de omfatte Medlemmer over hele Landet og understøtte deres arbejdsløse uden Hensyn til, om de findes det ene eller det andet Sted. De paagældende Organisationer maa selvfølgelig ogsaa være i høj Grad interesserede i at fordele Arbejdskraften saa meget som muligt, faa de enkelte arbejdsløse til at flytte fra det ene Sted til det andet, naar der kan skaffes dem Arbejde, og ikke at samle dem sammen paa et enkelt Sted, hvad der kunde være stor Fare for, hvis man gjorde Forsøg paa i en eller anden Kommune at løse dette Spørgsmaal. Det er jo den anden Side af denne Sag, at man ikke maa komme til at understøtte saadanne som arbejdsløse, der kunne finde Beskæftigelse. Det er naturligt, at naar Arbejderne selv skulle betale Understøttelsen, ere de stærkere interesserede i, at Antallet af de understøttede bliver saa lille som muligt, og derfor er der ogsaa til alle disse Arbejderorganisationer knyttet en Arbejds-

anvisning og en Pligt for de paagældende til at tage det Arbejde, som kan anvises dem fra Organisationerne. Det er sikkert nok, at disse Bestræbelser fra Organisationerne for at sørge for en jævn, naturlig Fordeling af Arbejdskraften kan støttes ikke ubetydeligt af det offentlige og sikkert ikke mindst af Kommunerne ved Oprettelsen af Arbejdsanvisningskontorer, saa at alle de Arbejdere, der ikke tilhøre Organisationer, der have et velordnet Arbejdsanvisningsvæsen, ad den Vej kunne finde Adgang til Beskæftigelse. Forsøg ere jo gjorte i saa Henseende her af Københavns Kommunalbestyrelse, et Forsøg, der synes at falde meget godt ud, og endvidere have andre større Kommuner gjort Forsøg paa at løse den samme Opgave. Jeg tror, at naar denne Foranstaltning bliver mere udviklet Landet over, vil den gøre adskil- lid Gavn ved Siden af den store Gavn, som Arbejderorganisationernes egen Anvisning gør.

Vort Forslag bygger, som sagt, paa Hjælp til Selvhjælp og dernæst paa Arbejdernes Selvstyre. Der er ingen Tvivl om, at en af de Maader, hvorpaa man fremmer den bedste Borgeraand i et Land, er netop at overlade de enkelte Klasser af Borgere en saa stor Frihed til at ordne deres egne Anliggender som vel muligt, og det har ogsaa vist sig i vort Land, at Sammenslutning af Borgere i fri Organisationer til Fremme af deres Formaal har baade for det ene og det andet Samfundslag været til betydelig Fordel og medført en Højnelse af vort Samfundsliv, som er af overordentlig stor Betydning. Og hvad der gælder for de forskellige Klasser i det hele taget, gælder i fuldt Maal ogsaa, naar Talen er om Arbejderne. Der er ingen Tvivl om, at f. Eks. Sygekasseinstitutionen, bygget op som den er ved Smaafolks og Arbejdernes eget Initiativ netop ved dette Initiativ har tiltvunget sig saa stor Opmærksomhed, at Staten har anset det for rigtigt at understøtte den, og at der derved er gjort overordentlig megen Gavn paa dette Omraade. Der er heller ingen Tvivl om, at vore faglige Organisationer, som have taget dette Spørgsmaal om Understøttelse til arbejdsløse op, paa dette Punkt have gjort overordentlig megen Gavn, og at det vilde være i høj Grad formaalstjenligt af Staten at træde til og støtte dette Formaal.

Hvis man spørger mig: Men er der nogen Anledning til at lovgive om Arbejdsløsheden for Øjeblikket? skal jeg svare, at man behøver ikke at have ret